

„Én mindig is lázadó voltam... Az ügyvéd életét, munkáját a határidők határozzák meg és nem a főnök. „

KÖZÉPKORÚ, KISVÁROSI FÉRFI

Kérem, meséljen röviden gyerekkori családjáról. Mivel foglalkoztak a szülei?

Édesanyám ismert gyógypedagógus, édesapám mezőgazdasággal foglalkozott, főként méhészkedett. Átlagos anyagi körülmények között éltünk, nem szűkölködtünk, de nem is voltunk kirívóan jómódúak, gazdagok.

Mindig is ebben a városban élték?

Gyerekkoromban költöztünk ide egy közeli faluból, ahonnan a szüleim származnak.

Hogyan és miért lett ügyvéd? Mikor döntötte el?

Az ügyvédi hivatáshoz, munkához alapvetően kell egy sajátos habitus, személyiség. Én mindig is lázadó voltam, nem nagyon engedtem, hogy mások mondják meg nekem, mit és hogyan csináljak. Úgy gondoltam, én majd eldöntöm, hogy mit szeretnék csinálni. Nekem ne legyen főnököm. Talán ezért is találtam a jogászi, majd az ügyvédi pályát hozzám közel állónak. Az ügyvéd életét, munkáját a határidők határozzák meg és nem a főnök.

Gimnáziumban autószerelő akartam lenni, műszaki érdeklődésű ember vagyok, aminek a szüleim nem annyira örültek és nem nagyon lelkesedtek. Anyu mindig is azt mondta, hogy legyek értelmiségi. Neki mindig is tetszett a repülés. Azt javasolta, hogy legyek pilóta, vagy pedig legyek ügyvéd. Nos, én mind a kettő lettem. Ügyvéd lettem a diplomám szerint, de repülök is. Gyakorlatilag úgy lettem ügyvéd, hogy elvégeztem a jogi egyetemem, majd utána először nem ügyvédjelölt lettem, hanem az önkormányzathoz mentem dolgozni. Tehát az ügyvédi szakvizsgához szükséges három évet az önkormányzatnál töltöttem, és kezdetben kimondottan szerettem is. Azt mondom, hogy az akkori önkormányzati munkáról jó tapasztala-

taim vannak, jók voltak a kollegák. Csak az volt a baj, hogy beleszóltak a munkámba, elmondták, hogy mit hogyan tegyek. Nem volt meg az a szabadság, amit én elengedhetetlennek tekintek a munkához. És valljuk be, hogy egy önkormányzatnál vannak politikai döntések is, amivel – ha az ember nem tud azonosulni –, akkor is eleget kell tennie. Végül is az ilyen munkahelyen azt kell csinálni, amit a főnök mond. Hamarosan rájöttem, hogy ez abszolút nem az én világom. Miután lejárt a 3 évem, rögtön el is jöttem onnan. Ezt követően volt majdnem egy évig egy rövid kitérőm a fejlesztési minisztériumban. Amíg a szakvizsgát letettem, addig itt dolgoztam egy nagyon rugalmas munkakörben. Ez is jó tapasztalatnak mondható, mert így rálátásom lett a dolgokra. Ezután pedig valóban ügyvéd lettem.

Családtagjai között volt-e ügyvéd? Tudta-e valaki Önt az ügyvéddé válás útján segíteni?

A családtagok között senki sem volt ügyvéd, még a távoli rokonságban sem. Így az égvilágon senki nem tudott segíteni, nekem kellett törni magam számára az utat.

Milyen nehézségek adódtak az ügyvéddé válás során? Mi ment könnyebben, és mi nehezebben?

Nos, az ügyvédnek két ellensége van. Alapvető nehézség elkezdeni a hivatást, mert sok pénzbe kerül irodát nyitni. Másrészt egyesek szerint nehézség, de én a későbbi pályakezdés miatt könnyebbségként élem meg azt, hogy annyira pörgősen változnak a jogszabályok, és a technikai eszközök. Nem vagyok ugyanis hátrányban a régi kollegákkal, mert azt, amit ők csináltak éveken keresztül, azt be lehet tenni egy vitrinbe, ma már nem ér semmit, igazából csak a tapasztalatuk, ami viszont igen.

Mióta ügyvéd lett, hogyan alakult az élete? Hol dolgozott?

Én vidéki ügyvéd vagyok. Egy nagyjából harminchét ezer fős lakosságú városban dolgozom, körülöttünk mezőgazdasági területek vannak, járásunk hetvenezres, a mi munkánkra ez kihatással van. Nyilván egy budapesti

ügyvéd másképp vélekedik. Én nem bántam meg ezt a döntést, szerintem nagyon jó döntés volt itt kiépíteni a karrieremet.

Milyen szakterületen dolgozik leggyakrabban?

Azt lehet mondani, hogy vidéki ügyvédként általános jogi képviselőként látok el, munkajogon kívül nagyon sok mindent elvállalok. A büntetőjogi esetek között válogatok, ott nem vállalok el mindent, de a büntetőjogi esetek számomra hobbi tevékenységet jelentenek, mert a polgári joghoz képest színes dolog, úgymond szórakoztató. Viszont az a gond velem, hogy rengeteg időt vesz el. De olykor-olykor szeretem csinálni. Önkormányzathoz már biztos, hogy nem mennék el ismét dolgozni, már az anyagi háttér miatt sem.

Hogyan tekint a foglalkozására? Inkább jövedelemszerzés vagy inkább hobbi?

A foglalkozásom egyértelműen jövedelemszerzés. Az, hogy alapvetően szeretem is azt, amit csinálok, azért hobbinak nem tekinteném. Annál több időt igényel, a határidők miatt pedig vannak olyan feszes menetrendek, hogy hobbinak erős túlzás lenne nevezni.

Mi a legnagyobb nehézsége és mi a leginkább kedvező az ügyvédi munkában?

Mi a nehézség? A felelősség! Ha hibázok, akkor valaki nagyot bukik miattam. Talán ez. Mi a jó benne? Hogy tudunk segíteni másoknak, az mindenféleképp jó. Önmagában, ha változatos, akkor felfogható szórakoztatónak is. De manapság sajátos nehézsége az is, hogy gyorsan változik minden. Azt a titkárnőt például nem tudom átvenni, aki azzal a kollégával dolgozott, aki most nyugdíjba ment, mert teljesen más technikai rendszer van, mint a nyugdíjba vonult kollégámnak volt. Én olyan szoftvereket használok, amit ő még nem használt. Az új elektronikus aláíró szoftverek mások, mint amelyeket az idősebb kollegák használtak.

Mennyire van jelenleg presztízse az ügyvédi hivatásnak?

Ez egy szintén nagyon jó kérdés. Akkora már nincs, mint régen volt, az teljesen biztos. Egy-két kollegám tett is annak érdekében, hogy ne legyen, azt már nem is merem mondani, hogy a parlamentben zömében jogászok ülnek, egykori ügyvédek, tehát innentől kezdve végképp ne beszéljünk róla.

Milyen az ügyvédek megítélése?

Azt gondolják rólunk, hogy az ördög ügyvédjei vagyunk, hogy véres szájú emberek vagyunk, akik aztán egyfolytában csak azon vannak, hogy miként lehet valakit kiforgatni. Szerintem, ez nem igaz. Talán nem feltétlen ilyen módon, de az biztos, hogy élnek ilyen jellegű sztereotípiák is.

Melyek azok a tulajdonságok, amelyek elengedhetetlenek az ügyvédi szakmához? Szerintem, a rugalmasság, úgy gondolom, hogy elsősorban annak kell lenni, bizonyos szempontból még a precizitás, de az az érdekes, hogy az ügyvédek nem precízek. Ahhoz az kell, hogy legyen rá idő, az meg nekünk nincs. Önmagában én szeretnék precíz lenni, de ahhoz rengeteg időre van szükség.

Melyek hivatása pozitívumai, illetve melyek annak negatívumai?

Rengeteget lehet tanulni, amit az ember a saját magánéletében is tud használni. Látjuk más hibáit, és próbáljuk nem elkövetni, például a válópereknel nagyon jól meg lehet figyelni. Ugyanakkor az ügyfél problémáit többnyire hazavisszük.

Hatással van Önre egy-egy komolyabb ügy?

Persze. Egy ronda válasz mellett nem lehet csak úgy elmenni. Amikor van egy ronda összeveszés a válóperben, főleg úgy, hogy látjuk azt, hogy valamikor szerették egymást és boldogan éltek, ott vannak a gyerekek, és most meg milyen mértékben „gyilkolják” és forgatják ki egymást a vagyonából. Ez persze kihat az emberre. Nem lehet azt csinálni, hogy becsukjuk az irodát és nem veszünk róla tudomást.

Milyen módon kerül kapcsolatba az ügyfelekkel? Melyik a leggyakoribb ügyfélszerzési mód az Önök irodájánál? Milyen ügyfélszerzési módok vannak még?

Engem a leggyakrabban ajánlanak. Ha nincs időpont, akkor általában zárjuk az irodát. Önmagában hárman vagyunk, mindenki a saját irodájában. Ügyfélszerzési módként régen tiltották a hirdetést, ügyvéd nem reklámozhatott. Ennek ellenére azért láttam egy-két helyi ügyvédi hirdetést. Nekem szerencsére nem kell hirdetnem magam, mindig megtalálnak. Az, hogy az utcáról beesik az ügyfél, nagyon ritka jelenség. Ha mégis, akkor az ilyen ügyfélnek olyan gondja van, hogy nagyon nehéz megoldani. Mérlegelni kell, hogy mennyi időm van, és mennyi munkám van. Ha több időm van, mint munkám, akkor elvállalhatok bármit, ha fordítva, akkor csak megoldatlan ügyek lesznek, s annak híre megy.

Hogyan látja a jogi munka helyzetét? Mennyire jellemző a jogi szolgáltatásokat nyújtó, jogtanácsosokat, specialistákat foglalkoztató cégek előretörése (KPMG, Deloitte, stb.)?

Ez nálunk nem jellemző, mert itt ezen a környéken nincsenek ilyenek. Azt, hogy a pestiek ezt hogyan élik meg, arról nincs tudomásom.

Hogyan történik az árképzés az ügyvédi, jogi szolgáltatásoknál? Ön hogyan, mi alapján ajánl árat? Igazodik-e a konkurenciához, más ügyvédi irodák áraihoz?

Egymáshoz igazodunk. Mi negyvenen vagyunk, praktizáló ügyvédek, és nálunk a létszám csak csökken, teljesen eltűntek a jelöltek. Jó kollegiális kapcsolat van, helyettesítjük egymást, ha szükséges, így az árakban is meg egyezünk, egymáshoz igazodunk.

Az eredményes ügyvédi munkához Ön szerint milyen más jogi vagy egyéb szakmákkal (közigazgatás, rendőrség, ingatlankereskedelem, könyvvizsgálat, stb.) kell kooperálni? Milyen munkamegosztási, munkaszervezési kapcsolatai vannak Önnek?

Leginkább az ingatlanosok és a könyvelők fontosak. Azon kívül a közigazgatásiak is. A rendőrséggel vagy tud az ember kooperálni vagy nem, egy ilyen kis településen többnyire lehet. A közigazgatási területen dolgozó szakemberekkel pedig egészen jól lehet együttműködni. Tudják, hogy az ügyvéd körülbelül milyen okiratokat ad le, milyen formátumban, mi pedig tudjuk, hogy melyik ügyintéző mit szeret. Könyvelőkkel nagyon szeretek együtt dolgozni, sok mindenben tudnak segíteni. Munkaszervezési kapcsolatomban velük nagyon intenzív. Van olyan könyvelő, aki bedolgozik nekem a cégembe.

Vállal-e ingyenes jogsegélyszolgálatot vagy más fizetség nélküli szakmai tevékenységet?

Igen, szoktunk. Nem szervezett keretek között, de gyakran megkeresik az embert, hogy van egy két elesettebb csapat. Talán, a településünk mérete is befolyásolja ezt egy kicsit. Megtalál egy-egy ismerős, megkér rá, természetesen segítünk.

Milyen közösségi tevékenységeket végez? Fontos-e az ügyvédek társadalmi szerepvállalása? Milyen hasonló tevékenységet tud elképzelni magának?

Úgy gondolom, hogy az ügyvédek társadalmi szerepvállalása fontos, nem véletlenül ülnek bent a parlamentben, de azt gondolom, hogy nem csak ott kell ülnie egy jogásznak, ügyvédnek. A mostani jogelveinket szépen apránként kialakította Európa fejlődése. Azt mondjuk, hogy demokrácia van, bizonyos alapjogok garantálva vannak. Ehhez el kell jutni. Egy bizonyos társadalmi fejlődéssel párhuzamosan egy jogi fejlődésnek is járnia kell. A kettő összefügg, és a jogászoknak ebben részt kell venniük.

Mit gondol az ügyvédek politikai szerepvállalásáról?

Az, hogy valaki ügyvédként politikai tevékenységet lát el, az szakmailag előnyös. Ha a választók bizalmát helyesen alkalmazza, nem él azzal vissza, akkor helyes az ügyvédek politikai szerepvállalása.

Összefüggésben van-e az ügyvédi szakma presztízsének megváltozásával?

Presztízzsel is, igen. Vannak emberek, akik jogászok és ügyvédek egyben, a tévés és általában a média-szerepléseik nem tettek jót a szakmának. A villogások nem biztos, hogy jót tesznek nekünk, inkább csendben kellene dolgoznunk.

Van-e felesége élettársa? Mivel foglalkozik? Vannak-e gyerekei?

Házas vagyok, első házasságban. Gyakorlatilag akárhányszor végigcsinállok egy válást, mindig megfogadom, hogy én nem fogok soha elválni. A feleségem a speciális iskolában tanít. Van egy fiunk, ő 4 éves, óvodás. Azt még nem tudom megmondani, hogy hova megy továbbtanulni, kicsit még messze van. De okos kisgyerek, elég sok minden nyitva lesz előtte.

Milyen értékeket szeretne neki mindenképpen átadni?

Én klasszikus műveltségű vagyok, szerintem neki is ezt fogom továbbadni, bár a műszaki ismereteket is fontosnak tekintem, úgy látom, ez őt is érdekli. Nem szeretném majd korlátozni, ami tetszik neki, azt választhatja.

Mennyire szeretné, ha a gyereke is ügyvéd lenne majd?

Örülnék neki. Az ügyvédnek nagyfokú önállósága van, és ez számomra pozitív tulajdonság. Így abszolút nem bánám, ha ügyvéd lenne, de természetesen azt sem bánám, ha autószerelő szeretne lenni, ami neki tetszik és érdekli. De ez még ügyis a jövő kérdése.

Milyen hobbija van? Mivel szokta tölteni a szabadidejét?

Hobbim a repülés. Pilóta vagyok, de lassan ez számomra már munka lesz, mert nagyon sokat foglalkozom ezzel. Oktatni is szoktam, így sok szabadidőmet elviszi. Emellett szeretek még motorozni is.

Sportol még valamit?

A repülést is mondhatjuk sportnak, de ha kimondottan testedzésre gondolunk, akkor sokat szoktunk kerékpározni. Mostanában raktam ismét össze a súlyzókat, emellett még az újnak mondható sportot kezdtem el a TRX-et, és bánja is a derekam.

Barátaival milyen gyakran szokott találkozni?

Azt lehet elmondhatni, hétvégeken beülünk a városban valahova, és megvitatjuk a világ nagy gondjait.

Vannak ügyvéd, ügyész, bíró, jogász barátai is?

Nincsenek ügyvéd barátaim, de még bíró, jogász sem. Velük munka-kapcsolatban vagyok, de barátoknak nem mondanám őket. A közeli barátaim között több rendőr is van, ha így ki kell emelni szakma szerint.

(Lejegyezte: Schaffer Vanda)